

Liturgie

voor de morgendienst op
zondag 15 november 2020

Voorganger: Ds. A.J. van der Toorn
Christelijke Gereformeerde Kerk Nieuwe Pekela

Welkom en mededelingen

Zang: 'Als alles duister is' (sela)

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
een vuur dat nooit meer dooft.

Moment van stil gebed (*staande*)

Woord van verwachting

Groet namens God

Zang: Opwekking 803

Ontzagwekkend is Uw heiligheid.
Grenzeloos uw grote kracht.
Onbetwistbaar soevereine God,
mijn hart is vol ontzag.

Fascinerend mooi is uw persoon.
Uw karakter is volmaakt.
Oogverblindend licht wanneer U
spreekt,
het Woord dat mensen raakt.

Refrein:

Ik sta vol ontzag voor U, vol ontzag
voor U,
niemand is aan U gelijk.
(2x)

Uw barmhartigheid is eindeloos,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Liefdevol ontfermend is uw hart,
uw trouw duurt voor altijd.

Uw genade is zo weergaloos.
Alles waarheid wat U zegt.
Ondoorgrondelijk in wat U doet,
uw oordelen zijn recht. (*refr.*)

Gebet om de Heilige Geest

De wet van God

Zang: Opwekking 811 (bij Psalm 51)

Was mij witter dan sneeuw,
was mij schoon van mijn schuld.
Zie mijn offer, Heer: mijn berouw.
Wees genadig, o God,
heb met mij toch geduld.
Wees barmhartig, ik pleit op uw
trouw.

Laat mij weer juichen, weer dansen in
't licht.

Laat mij weer leven voor uw
aangezicht.

Was mij witter dan sneeuw,
laat mij rein voor U staan.

Zie niet om naar wat ik heb gedaan.

Was mij witter dan sneeuw,
maak mij sterk door uw Geest.
Schep een zuiver hart diep in mij.
Laat mij dicht bij U zijn.
U alleen, Heer geneest.
Van mijn zonde en schuld spreek mij
vrij.

Laat mij weer juichen, weer dansen in
't licht.

Laat mij weer leven voor uw
aangezicht.

Was mij witter dan sneeuw,
laat mij rein voor U staan.

Zie niet om naar wat ik heb gedaan.

Schriftlezing: 1 Samuël 4

1 Het woord van Samuel kwam tot heel Israël. En Israël trok ten strijde, de Filistijnen tegemoet. Zij sloegen hun kamp op bij Eben-Haëzer, terwijl de Filistijnen hun kamp opsloegen bij Afek.

2 De Filistijnen stelden zich op tegenover Israël. Toen de strijd zich uitbreidde, werd Israël door de Filistijnen verslagen; want zij doodden in de gelederen in het open veld ongeveer vierduizend man.

3 Toen het volk in het kamp teruggekomen was, zeiden de oudsten van Israël: Waarom heeft de HEERE ons vandaag vóór de Filistijnen verslagen? Laten wij vanuit Silo de ark van het verbond van de HEERE bij ons nemen, en laat die in ons midden komen, opdat die ons zal verlossen uit de hand van onze vijanden.

4 Toen zond het volk boden naar Silo, en men bracht vandaar de verbondsark van de HEERE van de legermachten, Die tussen de cherubs troont; en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, waren daar met de ark van het verbond van God.

5 En het gebeurde, toen de ark van het verbond van de HEERE in het kamp kwam, dat heel Israël zo'n uitbundig gejuich aanhief dat de aarde dreunde.

6 Toen de Filistijnen het geluid van het gejuich hoorden, zeiden zij: Wat betekent het geluid van dit uitbundige gejuich in het kamp van de Hebreëen? Toen zij vernamen dat de ark van de HEERE in het kamp gekomen was,

7 werden de Filistijnen bevreesd, want zij zeiden: God is in het leger gekomen. En zij zeiden: Wee ons, want iets dergelijks is er sinds jaar en dag niet gebeurd.

8 Wee ons, wie zal ons redden uit de hand van deze machtige goden? Dit zijn dezelfde goden die de Egyptenaren met alle plagen getroffen hebben, bij de woestijn.

9 Filistijnen, vat moed en wees mannen, anders zult u de Hebreëen moeten dienen zoals zij u gediend hebben. Wees mannen, en strijd!

10 Toen streden de Filistijnen, en Israël werd verslagen, en zij vluchtten, ieder naar zijn tent. De nederlaag was zeer groot, er viel van Israël dertigduizend man voetvolk.

11 En de ark van God werd meegenomen, en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, stierven.

12 Toen snelde er een Benjaminit uit de gevechtlinie, en deze kwam diezelfde dag nog in Silo; en zijn kleren waren gescheurd en er was aarde op zijn hoofd.

13 Toen hij aankwam, zie, Eli zat op de stoel aan de kant van de weg op de uitkijk, want zijn hart sidderde vanwege de ark van God. Toen die man kwam om het in de stad te vertellen, schreeuwde heel de stad het uit.

14 Eli hoorde het geluid van het schreeuwen, en hij zei: Wat betekent het geluid van dit rumoer? Daarop haastte de man zich en kwam het Eli vertellen.

15 Eli nu was een man van achtennegentig jaar, en zijn ogen waren star geworden, zodat hij niet meer zien kon.

16 En die man zei tegen Eli: Ik kom uit de gevechtlinie; vandaag nog ben ik uit de gevechtlinie gevlucht. Hij zei: Wat is er gebeurd, mijn zoon?

17 Toen antwoordde de boodschapper en zei: Israël is voor de Filistijnen uit gevlucht, en ook is er een grote slachting onder het volk geweest. Bovendien zijn uw twee zonen, Hofni en Pinehas, gestorven en is de ark van God meegenomen.

18 En het gebeurde, toen hij van de ark van God melding maakte, dat Eli achterover van de stoel viel, aan de kant van de poort, zijn nek brak en stierf; want de man was oud en zwaar. En hij had veertig jaar leiding gegeven aan Israël.

19 En zijn schoondochter, de vrouw van Pinehas, was zwanger en zou baren. Toen zij het bericht hoorde dat de ark van God meegenomen was en dat haar schoonvader en haar man gestorven waren, kromde zij zich en baarde, want haar weeën overvielen haar.

20 En omstreeks de tijd van haar sterven spraken de vrouwen die bij haar stonden: Wees niet bevreesd, want u hebt een zoon gebaard. Maar zij antwoordde niet en nam het niet ter harte.

21 En zij noemde het jongetje Ikkabod, en zei: De eer is weggevoerd uit Israël. Dit zei ze, omdat de ark van God meegenomen was, en vanwege haar schoonvader en haar man.

22 En zij zei: De eer is weggevoerd uit Israël, want de ark van God is meegenomen.

Zang: Psalm 77: 1 en 3

Roepend om gehoor te vinden,
om bij God gehoor te vinden,
roep en smee ik onverpoosd,
maar mijn ziel blijft ongetroost.
Nu de druk mij overmande,
hef ik tot de Heer mijn handen,
maar 't gedenken is mij pijn,
nu ik zonder God moet zijn.

Zou de Heer zijn volk verstoten?
Heeft de toorn zijn hart gesloten?
Is zijn gunst voorgoed voorbij?
Blijft niet wat Hij eenmaal zei?
Kan God zijn gena vergeten?
Heb ik steeds vergeefs geweten,
dat des Allerhoogsten kracht
stand houdt tot het laatst geslacht?

Verkondiging:

“De pijn van Gods afwezigheid”

Zang: Gezang 395

O Heer, verberg U niet voor mij,
wanneer ik mij verberg voor U.
Gij weet het, ik ben bang voor U,
ontwijk U en verlang naar U.
O ga niet aan mijn hart voorbij.

En wees niet toornig over mij,
wanneer ik U geen liefde bied.
Ik noem U, maar ik ken U niet,
ik buig mij, maar ik ben het niet
en mijn gebed is tegen mij.

Spreek zelf in mij het rechte woord.
Zo vaak ik woorden voor U vond,
heb ik mij in mijn woord vermomd.
Nu wacht ik tot Gij zelve komt
en spreekt, zodat uw knecht het
hoort.

Heer, roep mij als uw dwalend schaap,
dat U niet zoekt en U niet vindt.
Geef mij, als een die Gij bemint,
geef, dat ik als uw eigen kind
uw stem mag horen in mijn slaap.

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zang: Psalm 99: 4 (staande)

Maakt Hem altezaam
groot, verheft zijn naam.
Buigt u voor Hem neer,
knielt voor Isrels Heer.
Aan zijn voeten reik
Hem uw huldeblijk.
Heilig, hoog in ere
is de Heer der heren.

Zegen

Wij willen Jezus liefhebben door liefdevol te getuigen